

/népművelő III./

Szöveg:

Csinnadretta bumm bumm bumm
 mélyen tisztelt publikum,
 Bemutatom Önöknek, ha jó sokat röhögnek,
 E félkaru óriást.

Itt állunk, e csonka évfolyam
 Megtört közben, megtört lélekkel a régi évfolyam roncsa, roncsok
 roncse, népművelők-muzeális kincse. Műsorunk is, melyért bocsánatot
 kérünk, csak roncsok roncse lesz, műsorok kincse. Fél testtel, egész
 lélekkel, szocialista ide-oda adással készültünk fel rá.

Kórus:

Ez lesz elvtársak, ezt fogjuk nyujtani!

Szöveg:

- 1 tantárgyból volt könyvünk a három és alatt összesen
- 2 évet már lehúztunk
- 3 szobában laktunk
- 4 tantárgyból tanulruk a statisztikát
- 5 tanárunk volt esztétikából
- 6 szor keltünk fel egy félévben reggelizni
- 7 szer adták le, hogy mi a rendező munkája
- 8 óra előtt öt perccel kelünk
- 9 könyvtár
- 10 módszerét alkalmazzuk cimleírásban
- 11 kor csengetnek
- 12 kor még ég a villany

Kórus:

13 tantárgyunk volt az első félévben
 A legelső banda voltunk itt az intézetben
 Jött még ide népművelő, ilyen olyan fajta
 Most már ók a különb legény, s mi le vagyunk hm, hm hm

Szöveg:

Pszichikai alkatunkat meghagudtolva, teljes odaadással, s maximális energiával rohantunk a nealévő köflnek, a szent cél. a gyakorlat érdekében. Minden akadály legyőzve, a Varsói Szerződés által megvalósított hadseregeket megszegyenítő gyakorlatozásba kezdtünk az ismeretterjesztés trapézain. Bemutatjuk, mennyit gyakorlatoztunk, míg labilis biztonságérzetünk kellő fokra hágott.

Első év:

Megismereni a szakot sok-sok lógósárról
 eddig nem lá hallottunk mi a gyakorlatokról
 Hej, élet, élet lógós élet, ez aztán az élet
 Ha megunom magamat
 Könyvtárba benézek.

Második év:

Könyvtári gyakorlat van heti nyolc órában
Klubunkban gyakorlat van heti hat órában
Hej, élet, élet kutyaélet, ez aztán az élet,
Ha megunom magamat a Lipótra megyek.

Harmadik év:

Gyakorlatban az a fő, meglegyen a margó
De pirossal huzzárok, a fekete nem jó.
Hej, élet, élet precíz élet, ez aztán az élet
Ha megunom magamat, margózik majd néked.

Szöveg:

Most pedig arra vállalkozunk, hogy itt az Önök színe előtt megfogjuk
a fekete macskát, mely fekete szobában futkos, s eddig Marxtól
kezdve a marxista tanszékiig mindenki hiába kergetett.

Szocialista embertípus:

1. tanár: A szocialista embertípusban az a lényeg,
hogy az szocialista. Minden más nézet téves elvtársak.
2. tanár: A szocialista embertípusban az a lényeg, e
hogy az ember. Minden más nézet téves, elvtársak.
- X. tanár: A szocialista embertípusban az a lényeg,
hogy az típus. Minden más nézet téves, elvtársak.

Kórus: Oh, hát mit és hogy kell exponálni

- " -
- " -

És a kórus így kiált: 1, 2, X - ez a kollokviumi TOTO

Szöveg:

Ha eltáldod, hogy melyik tanárnak melyik számu szöveg felel meg,
egy középest már kaphatsz.

Mielőtt a hallgató beléna, így fohászkodik:

Érzem, e percben volt eróm elhagy,
Fáradt lelkem estre, testem ágyra vágy.

És a vizsga alatt:

Most vallatnak, hogy vérzik a husunk.
Te, ki még a folyosón sétálsz, mint fény
Gondolj reánk, kik itt bent kuksolunk
S a tanárt lessük, van e még remény.
Lágyul a husunk, székünk is kemény,
Amit tudtunk, már kiköpte szánk,
Egyest vagy kettést ítéltek reánk?
Ha egyest, ezzel elpusztítanak.
Még beszélünk, de reményünk sovány.
Elvtárs, segíts a lebukottakat!

S midőn egy jólirányzott láblengetéstől repül, ezt kesergi:

Nekem már a rét himetlen,
A mező kiszült,
A zengő liget kietlen
A nap éjre dült.
Bájosló lágy trillák, tarka képzetek,
Kedv, remények, vizsgák
Isten véletek.

Elérkezvén a Pótvizsga idejé, ezt hajtogatja:

Hős vértől pirosult gyasztér, sóhajtván köszöntlek
Régi remények nagy temetője: terem!

És utóvizsga után meséli, mit mondott a tanár:

Mint kit az édesanyja vert meg,
tanult szegény, elfáradt gyermek,

S most már szeretlek örökké!

Kórus:

Ez van elvtársak, ezt tudjuk nyújtani!

Női kar: Jaj, de szép is, jaj de jó is volt nekünk,
Amikor még Édesapánk volt nekünk.
Édesapám téreje vissza a hosszú utadról
Emlékezz a tegnapi esti szavadról.

Férfi kar:

Hosszu utáról visszatérni nem lehet,
A szavakat felidézni nem lehet.
A hivatal fontosabb az apai szívénél,
Árvább vagyok a lehulló levélnél.

Együtt az első versszakot: Jaj, de szép is...

Szöveg:

Ránk már nem annyira a humor jellemző, hanem a bucsuzás, hiszen nem sokára elmegyünk. Engedjétek meg, hogy fájó lélekkel, elgyötört tagokkal, szomorú szívvel, csukló szempillákkal és elhaló szavakkal egy versben fejezzük ki azt az érzést, melyet a közeli bucsuzás vált ki belőlünk. /FRIEDRICH M./

Kórus:

Savaria gyászban van, gyászban van /3-szor/
Harmadévünk halva van,
Még két évvel ezelőtt, ezelőtt /3-szor/
Cél volta szakunk előtt.
Mondta néki az anyja, az anyja /3-szor/
Édes fiam jér haza, édes fiam jér haza.
Nem megyek én még haza, még haza /3-szor/
Hiszek hivatásomban, hiszek hivatásomban.
Visszafelé ér ében, értében /3-szor/
Dufla tór a szívében, dufla tór a szívében.
Népművelők sirjatok, sirjatok /3-szor/
Lesz e néktek állástok, lesz e néktek állástok.

Kórus:

Megmérettünk és könnyűnek találtattunk, ezért kivettettünk.
Ez volt elvtársak, ezt tudtuk nyújtani!